

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४५८३

Title त्रिपिण्डैकपिण्ड ब्राह्म प्रयोगः

Author *

Extent ८ पत्राणि Age सं० १८२४

Subject धर्मशास्त्रम्

✓
त्रिपिलैकपिण्ड आदु प्रयोगः

धधधरू

५५९३

F. २९

मीनलेशयनमः॥ अथ त्रिपिंडब्रह्मप्रयोगः॥ तच्च भूतप्रेतादिजनितदुष्टज्वराद्युपरिवशीतये

६३२

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ त्रिपिंडक आहुत प्रयोगः ॥ तत्र भूतप्रेतादिजनित दुष्टज्वराद्यु
 पद्रवशांतये कर्तव्यं ॥ कार्त्तिकदि चतुर्विंशतिसु सुक्लपक्षे एकादश्यां पंचम्याष्टम्यां
 त्रयोदश्यां उभयोरपि पुरुषोः कार्यं ॥ तेषां वाहुल्ये सति न कात्तापेक्षा ॥ नद्यां पुण्यती
 र्थे तदभावे शिवाय तने तु दसी सन्निधा वचस्य सन्निधौ वा कार्यं ॥ तत्र सुप्रदेशे
 संमार्ज नो पत्ने पाभ्यां भूमिं संशोध्य तत्र संभारान्संन्यस्य आहुतं ॥ प्रातस्मा
 नादिह तनित्यक्रियः सुद्वारं सदाचारसं पन्नान् द्विजानां ह्य मध्याह्ने क्षतमा
 ध्याः क्रिबु सुदेवा ससी परिधाय सुपीठे प्राञ्जु स्व उपविश्य आचम्य प्राणानायम्य
 देशकालौ संकीर्त्य अस्माकुले मृतानां दुर्गतिं गतानां सुद्वारणार्थं अमुकस्य शरी
 रे ज्वरादि उपद्रव सर्वरोगशूलार्थं ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रीत्यै एकोद्विष्टविधानेन त्रिपिंडक
 य विधानरूपं आहुतं कर्तव्यं ॥ इति संब्रूय्य ब्राह्मणान् एव यात ॥ स्वयं प्राञ्जु स्व उप

चेतरत्तल्लस भजस्थापतं सत्तरजतमानी = ५

सुखं आह्लाणमुपवेश्य यवानादायदक्षिणं जान्वात्तय गोत्रं प्रवरं सामवेदस्य कौथु
मो शाखाध्यायिनं अमुकशर्मणं पिंजत्रयविधानरूप आह्वयमालि ब्रह्मसूक्तजपार्थ
त्वा महं हले । सूक्तजोपवृत्तं तत्ते पाद्यमित्यादि । एवं द्वितीयमुपवेश्य गोत्राद्याभाष्य
विष्णुसूक्तजपार्थत्वा महमित्यादि ॥ तृतीयमुपवेश्य गोत्राद्याभाष्य कुरु सूक्तजपा
र्थमित्यादि ॥ ततस्तान् चंदनपुष्पवस्त्रादिभिः सजयेत् ॥ ततः आह्वयदेशात्प्राच्या
मुदक् संस्तु कुरु शत्रयं यथाविधिनां संस्थाप्य सुहृजलेनाह्वयं । सर्वो विधि
सुवर्णादि निक्षिप्य सुखं वस्त्रेण वेष्ट्य सर्वा पात्रेण पिपाय राजतौ प्रतिमौ अ
लङ्कारशे सौवर्णे विष्णुवत्शे ताम्रीरुद्रवत्शे सन्यस्य ब्रह्मजन्यानमिति ब्रह्मा
णमावाहयेत् । इदं विष्णुरिति विष्णुः । आवो राजेति रुद्रः । आवाह्यप्रतिष्ठीयत्वा
सजयेत् ॥ ब्रह्मजन्यानमिति ब्रह्माणं । इदं विष्णुरिति विष्णुः । आवो राजेति रुद्रः । स
र्वं श्रद्धादितिः संसृज्य पृथक् नैवेद्यादि दद्यात् ॥ ततः सूक्तानि आह्लाणोः पानी

यानि ॥ ब्रह्मणः स्वरूपाणि ॥ ब्रह्मा । ब्रा २३ ह्या । हा उ स्वर ता दे । हा उ ३ । आनोर
ब्रुवायि । इति ॥ इदं विष्णु रित्यादि विष्णु संहितां ॥ आवोरुजेति रुद्र संहितां । ज
पानंतरं जप सर्व्वस्य ॥ अनेन ब्रह्म स्वरूपा जपेन ब्रह्मा प्रायतां । विष्णु स्वरूपा जपेन
विष्णुः प्रायतां । रुद्र स्वरूपा जपेन रुद्रः प्रायतां ॥ एवं जपं निवेद्य आहुतार भेत् ॥
प्राञ्जु स्वा-ब्राह्मणा नुपवेश्य यवानादाय । अक्रोधने ० । देवे ह्येताः क्रियतां । दे
वे ब्रह्मणे एतद्वः पाद्यमित्यादि । एवं त्रिष्वपि ॥ आचमनं । भर्तुवः स्वसमाधं । स
मास्महे । आचमनं । प्राणायामः । गायत्रि सामपठनं । अस्मादं ब्रह्मा पिंजत्रयवि
धानेन आहुतारय ध्वं । अग्नि घाताः ० । आहु भूतो ० । सप्त व्याधाः ० । देवताभ्यः ० ।
अपवित्रः ० । पात्रे जलमाप्त्यर्दश गायत्री । एतो न्विंशं । एधिव्या ० । भवतां ० । पिं
जत्रय आहुतारणी पवित्रतास्तु ॥ देशवा ० । अत्राद्यमासे पक्षे त्रिषु । अ
पसव्यं ॥ अनिर्दिष्टगोत्राणां पसव्यं कुरु जातो दुर्गति गतानामुद्धरणार्थं । सव्यं ० ।

ब्रह्मविष्णुरुक्षणां प्रीत्यर्थं पिंज्रयविधानेन एकोद्दिष्टविधिना आद्रमदं कुरिष्ये । इ
 तिसैवूर्य्य आसनं दद्यात् । ब्रह्मणे इदमासनं स्वाहा । हस्त० । विष्णवे इदमासनं
 स्वाहा । हस्त० । रुद्राय इदमासनं स्वाहा । हस्त० । नावाहनं ॥ अर्घ्यपात्राणां पूरणां ।
 प्रतिपात्रं द्वे द्वे पवित्रे सन्यस्य । शन्नो देवी० । यवो सि० । इदमत्र । चंदनं च पुष्पं । अ
 र्घ्यपात्राणामर्चनविधेः परिपूर्णा मस्तु ॥ स्वाहा र्घ्याभिवंदनं । अस्तु० । ब्रह्मणे नम इदं पु
 ष्पं । यादिव्या० । ब्रह्मण एव ते र्घः । स्वाहा० । विष्णवे नम इदं पुष्पं । यादिव्या० । विष्णो
 एव ते र्घः । स्वाहा र्घ्या० । रुद्राय नम इदं पुष्पं । यादि० । रुद्र एव ते र्घः । स्वाहा र्घ्या० । पवित्रा
 णि स्वस्वपात्रे क्षत्वा अर्चनं कृत्वा ॥ यथादत्तं गंधाद्यर्चनं ब्रह्मणे स्वाहा ॥ यथा० । गं
 धा० । विष्णवे स्वाहा । यथा० । गंधा० । रुद्राय स्वाहा ॥ अत्र गंध० । इदं वो० । सुज्योतिः० ।
 अस्य आद्रमस्यार्चनं । आचमनं । पात्रेषु अन्नं पुरि विष्य सूर्यत्वर्त्ते० । दृष्टीते० । वि
 श्वाहव्यं० । इदमन्नादियद्वर्त्तं यच्च दास्यामि तसर्वं तृप्तिपयं ते नो जनं ब्रह्मणे स्वाहा ।

त. २५

एवं विस्मये स्वाहा ॥ एवं रुद्राय स्वाहा ॥ विचित्रः ॥ ततः प्रागग्र्यां नृनां नास्तीर्य अवने जनैः ।
 पात्रे जलमाहाय ब्रह्म नवने निस्व । विस्मो अवने निस्व । रुद्र अवने निस्व । ततो ब्री
 हि मयं पिंजं दुग्धमधुशर्करा घृतादि इव्ययुतमाहाय । इमं ब्रीहि मयं पिंजं मधुसर्पि
 समन्वितं । भूतप्रेतपिशाचां यक्षादीनां भयं तथा ॥ देवत्यादिग्रहाणां च ज्वरादु
 नो निवृत्तये ॥ पितृवंशे मृताये च मातृवंशे मृताश्चये ॥ तस्यार्थं ब्रह्मणः प्रीत्यै पिंजं
 मेदुदाम्यहं ॥ ततो यवमयं पिंजं मुक्तइव्यमिश्रमाहाय ॥ इमं यवमयं पिंजं मधुसर्पि
 समन्वितं ॥ एकां तरुं सततं तृतीयं चतुर्थं ॥ पाक्षिं मासि वं चैव वसरी तैलये
 वच ॥ नाशयेतां मम क्षिप्रं वासुदेवमहेश्वर ॥ पितृवंशे मृताये च मातृवंशे मृता
 श्वये ॥ तस्यार्थं चैव विस्मोश्च प्रीत्यै पिंजं ददाम्यहं ॥ ततः स्निग्धमयं पिंजं मुक्तइव्यमि
 श्रमाहाय ॥ इमं तिष्ठमयं पिंजं मधुसर्पि समन्वितं ॥ स्वर्गोत्रे वा न्यगोत्रे वा मृतायेद
 नं तिग्गताः ॥ ये वै चित्प्रेतकूपेण पीड्यन्ते च महेश्वर । तस्यैवनेन पिंजेन भूतप्रेतादि

संप्रदाः ॥ दोषाः सर्वे प्रनश्यन्तु रौद्रज्यरादि संप्रदाः ॥ पितृवर्गशोभताये च मातृवर्गशोचये मृताः ॥
 तस्यै श्रीमहेशस्य प्रात्येपि उददाम्यहं ॥ ततः प्रत्यवने जनं ॥ ब्रह्मन्तवने निस्व । विष्णो अ
 वने निस्व । रुद्र-अवने निस्व । ततश्च दनादिभिः संप्रज्य एथ गार्घ्यं दद्यात् ॥ एथ कनैवे
 ध्यानि ॥ इदमर्चितं नैवेद्यं ब्रह्मणे स्वाहा । एवं विष्णवे स्वाहा । रुद्राय स्वाहा ॥ पिंजनामर्चनं
 विधेः परिसर्जतास्तु ॥ अनेन ब्रह्मविष्णुरुद्रप्रात्येपि उदनेन अस्मात्पुत्रजानां दुर्गति
 गतानामक्षयात् तस्मिन् ॥ अचमनं ॥ सुसंप्रोक्षितमस्तित्यादि ॥ ब्रह्मणः दत्तं आर्द्रं वो
 पतिष्ठतां ॥ विष्णोः दत्तं आर्द्रं वो पतिष्ठतां ॥ रुद्रस्य दत्तं आर्द्रं वो पतिष्ठतां ॥ ततस्तर्पणं ॥
 पात्रोतरे सुसंप्रोक्षितमस्तित्यादिविधाय ॥ अद्येत्यादितिथौ ॥ अपसव्यं ॥ अनिर्दिष्टगो
 त्राणां मस्मत्पुत्रजानां पितृमातृवर्गशजानां दुर्गतिगतानां मुद्गरणार्थं अक्षयत्तु सिद्धासः
 ब्रह्मविष्णुशिवप्रात्ये तत्तन्मंत्रैस्तर्पणमहं ब्रूयिष्ये ॥ माम्नाते ब्रह्मणो तर्पयामि ॥ ब्रह्मा । ब्रा
 ह्मणा । हा । उस्वरता इति डे ॥ आनो र ब्रूवायि । पश्चात्ततस्तर्पयंतु । सूर्यं तस्मै पर

वेष्टीत् ० । पितामहस्त ० । ब्रह्मात् ० । चतुर्मुखस्त ० । स्वष्टात् ० । वेधात् ० । विधिस्त ० । सुकृति
 तैः सुदृजलेन तर्पयेत् ॥ ततो विष्णुं प्रीत्यै सतिष्ठ शंखजलेन तर्पणी ॥ आदौ विष्णुं
 हितया । तत्र साम्नां ते तर्पणी ॥ इदाहमेत्यादि । अहोयित्वा मिद्धि ह वासहा ३९ । आऽ
 भित्वा शूरनो ब्रुमो वा । तवाह ४ सो । तवा । तवा । सोमः पवते जनिता माऽऽरता यिनारम् ।
 इत्यादि साम चतुष्टयं । हाउ हो हायि साम ५१ । इदं विष्णा अहो हायि ॥ विमित । तेषां
 यि । श्लो परिचा । अहोयि विमिते । विष्णो परिचा ३९ । इदं विष्णुर्विचक्रमे इत्यादि स
 च ६ ॥ अतसी पुष्पसंकाशं पीतवाससमच्युतं ॥ येन मस्यंति गोविंदं न तेषां विदते
 भयं ॥ दक्ष दृक्ष क्षपा कुत्व मगतीनी गतिर्न वि । स सा रार्णवमग्रानां प्रसादप
 रमेश्वर । अनादिनिधनो देवः शंखचक्रगदाधरः ॥ अव्ययः पुंजरी धातु श्रेतमोक्ष
 प्रदो भव । विष्णुस्त ० । पद्मनाभस्त ० । संधीवेशस्त ० । दामोदरस्त ० । गोविंदस्त ० ॥
 ततो रुद्रसंहितया शंखं विनाम दद्यात् तर्पणी ॥ अथाग्राजा इत्यादि । अथ ब्रह्मं च

एवा रुद्र गायत्र्या । रुद्र स्तु० । महेश स्तु० । शिव स्तु० । मानसोक्ते० ॥ ततः एवित्रा । लिपिंजना
 मुपरिनिधाय दक्षिणार्धं ब्रह्म कुर्यात् ॥ अस्य आहुतस्य कृतप्रतिष्ठासिद्ध्यर्थं दास्य
 मानोदक्षिणं मुखवासं च ब्रह्मणे स्वाहा । एवं विष्णवे स्वाहा । रुद्राय स्वाहा ॥ अस्य आ
 हुतस्य कृतप्रतिष्ठासिद्ध्यर्थं रजतसुवर्णतान्त्रगौर्वीहियवतिष्ठमाषपायसान्नि
 प्रयज्य दास्यमानं ब्रह्मविष्णुरुद्रेभ्यो यथायथाविभागं वः स्वाहा ॥ अथ ह० त्रिषो
 अपसव्यं अनिर्दिष्टगोत्राणामस्मत्कुलजानां पितृमातृवंशजानामुद्धरणार्थं स
 व्यं ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रीत्यै हतस्य आहुविधेः सर्वं परिपूर्णमस्तु । वेदावेदशा० ।
 यजुर्ह० । स्वस्ति भवन्तो ॥ ततः ब्रह्मशोदकैः ब्राह्मणैः सैत्रैरभिवेदं कुर्युः ॥ ततः
 कृत्वा शानी दानं । इमं कुर्वन् सज्जनं सवस्त्रं सान्नं सदक्षिणं ब्रह्म प्रीत्यै तुभ्यमहं
 प्रददेनमम । एवं विष्णुप्रीत्यै ॥ रुद्रप्रीत्यै ॥ कृतस्यास्य आहुतस्य सीगतासिद्ध्यर्थं य
 थासंपन्नेनान्तेन ब्राह्मणान् ब्रह्मविष्णुरुद्रप्रीत्यै भोजनेनाहं तर्पयिष्ये ॥ अथ सी

दक्षिण संकल्पः ॥ ततो दीनीध्वपलेभ्यः स्वशक्त्या अन्नादि देयं ॥ ततो ब्राह्मणान् सुमृष्टेना
 नेन यथाविभवं स भोज्यं स्वयमिष्टैः सहर्तुं जीत ॥ तद्धिने ब्रह्मचर्यादि नियमवान् न
 भेत् ॥ एवं कृते सर्वज्वरादि रोगशान्तिर्भवति ॥ इति सुश्रुतादिसंमतस्त्रिपिंडब्रह्माह
 प्रयोगः ॥ छ ॥ अथापरस्त्रिपिंडब्रह्माह प्रयोगः ॥ तीर्थद्वौ गत्वा यथाविधिनास्नात्वा
 तर्पणादिविधाय विष्णोः हजं कुर्यात् ॥ तत्र पिंडत्रयब्रह्माह आरंभं गे विष्णोः पूजनम
 हं करिष्ये इति संकल्प्य यथावत्सजं कृत्वा ब्रह्माहमारभेत् ॥ उदङ्मुखान् नृशूद्रब्राह्म
 णानुपवेश्य अभावे दर्भचट्टं स्रष्टेव निधाय अपसव्येन दक्षिणाभिमुखः स्वं
 वं कुर्यात् ॥ अनिर्दिष्टगोत्राः अनिर्दिष्टाः ब्रह्मपेक्षका एतद्वा पाद्यमित्यादि ए
 वं स्नानत्रयेऽपि ॥ सव्यं ॥ आचमनं ॥ प्राणायामः ॥ अपसव्यं ॥ प्रसादं कृत्वा त्रिपिंडं ब्रह्मा
 हंकारयध्वं ॥ अग्निघाता ॥ ब्रह्मभूमौ ॥ समव्याधा ॥ अपवित्र ॥ सव्यं ॥ दशगायत्री
 एतो न्विंशं ॥ अपसव्यं ॥ प्रोक्तं ॥ पिंडत्रयब्रह्माहो पहाराणी पवित्रतास्तु ॥ सव्यं ॥ देशका

ला०॥ अये त्यादितिथे०॥ अपसव्य॥ अनिर्दिष्टगोत्राणां अनिर्दिष्टापेक्षभावाणां दुर्गतिगतानां
 तस्यार्थं त्रिपिंडक आह एकोद्दिष्टविधिना अहंवरिष्ये॥ अपसव्य॥ अनिर्दिष्टगोत्रे
 भ्यः अनिर्दिष्टापेक्षेभ्यः इदमासर्तस्वधा॥ हस्त० एवमपरयोः॥ नावाहनं॥ अर्घपा
 त्रत्रयं सन्यस्य पात्रत्रयेऽपि एकैवूतं लुप्यं पवित्रं सन्यस्य॥ शन्तो देवी०॥ तिलो
 सि०॥ इदमत्र॥ चंदनं च पुष्पं॥ अर्घपात्राणां मर्चनविधेः परिपूर्णमस्तु॥ स्वधा
 ध्या०॥ अस्तु स्वधा॥ अनिर्दिष्टगोत्रेभ्यो नम इदं पुष्पं॥ यादिव्या०॥ अनिर्दिष्टगोत्राः
 अनिर्दिष्टापेक्षभावाः एतद्वेद्यं ये चात्र बौतुयांश्च यूयमतु तेभ्यो युष्माभ्यं स्वधा॥
 अपरयोरप्येव॥ स्वस्वपात्रेऽपि पवित्रं सन्यस्य अर्चनं कृत्वा सर्वं कुर्यात्॥ अनि
 र्दिष्टगोत्रेभ्यः अनिर्दिष्टापेक्षेभ्यो यथायथा विभागैः स्वधा॥ एवं द्वयोः॥
 अत्र गंधपुष्पं॥ इदं बोज्योतिः॥ अस्य आहस्यार्चनविधेः परिपूर्णमस्तु॥ सव्यं॥
 आचमनं॥ नागो वरुणं॥ पात्रेन परिविष्य सत्यं च ते०॥ पृथ्वीते०॥ विस्मो कुर्यं॥ इदं

मन्त्रादि० लक्ष्मिपयं तं भोजनं अनिर्दिष्ट गोत्रेभ्यः अनिर्दिष्टा पेक्षकेभ्यो यथा यथा
 स्वधा ॥ एवमन्यत्र ॥ गायत्री । मधुवाता । विविंशः । आचमने । दक्षिणा ग्रान्दमा
 नास्तीर्य अचने जनं रेखावाहनं सर्व्वं । पात्रे जलमादाय अनिर्दिष्ट गोत्राः अनि
 र्दिष्टा पेक्षकाः अचने निग्धं ये चात्र वो नु यांश्च यूय मनु तेभ्यो युष्मभ्यं स्वधा । ए
 वमपरस्मान् द्वयेपि क्षत्वा प्रथमं यवमयं पिंज मादाय ॥ इमं यवमयं पिंजं मधु
 सर्पिसमन्वितं ॥ दक्षामितस्मै प्रेताययः पीजी कुरुते मम ॥ अनिर्दिष्ट गोत्राः अ
 निर्दिष्टा पेक्षकाः एषवः पिंजो ये चात्र वो नु यांश्च यूय मनु तेभ्यो युष्मभ्यं स्वधा ॥
 उदको ॥ इमं ब्रीहिसमयं पिंजं मधुसर्पिसमन्वितं ॥ दक्षामितस्मै प्रेताययः पीजी कुरु
 ते मम ॥ अनिर्दिष्ट गोत्राः अनिर्दिष्टा पेक्षकाः एषवः पिंजो ॥ उदकोपः ॥ इमं तिलमयं पिंजं म
 धुसर्पिसमन्वितं ॥ दक्षामितस्मै प्रेताययः पीजी कुरुते मम ॥ अनिर्दिष्टेत्यादि ॥ प्रत्य
 चने जनं सर्व्ववत् ॥ अत्र पितरो ॥ एतद् इति सूत्रदानं ॥ इह मन्त्रं च दत्त पुष्पे । धूतदी

पो। अर्घ्यय। ने वेद्यानि पृथक्। इदं नैवेद्यं अनिर्दिष्टेत्यादि। पिंडा नाम र्वन०। एभिः
 पिंडदानैः अनिर्दिष्ट गोत्राणां अनिर्दिष्टा पेक्षकानां अक्षयात् सिरस्तु॥ गयायां
 पिंड०। स्वर्गवासोस्तु॥ आचमनं। सुसंश्रुतं। अपसव्यं॥ अनिर्दिष्ट गोत्राणां अनि
 र्दिष्टा पेक्षकानां दत्तं। आद्वेकोपतिष्ठतां॥ एवमन्यत्र एवैवै पवित्रं प्रसिद्धिं निधा
 य विष्णुतर्पणं। सुसंश्रुतमित्यादि धत्वा अद्येत्यादिति यो। अपसव्यं। अनिर्दिष्ट
 गोत्राणां अनिर्दिष्टा पेक्षकानां अस्मत्कुलजातां दुर्गतिगतां तत्स्यर्घ्यं सज्जति प्रा
 सये विष्णुसंहिताया वैष्णवे रन्येः सामभिः पुराणोक्तं श्रुतं तर्पणमहेक
 रित्वे॥ शंखोद्वेन दुग्धतिष्ठति श्रेण तीर्थकारिणा वा तर्पणं कार्यं॥ विष्णुसंहिता
 इह ६ मे इत्यादि सामं संहिता समाप्तौ अनादिनिधनो देवेत्यादि। इह इत्थं तरे।
 तवाह ४ सोमेति डे। सोमः पवते इत्यादि चत्वारि। अहो यित्वा मिं इ प्रतर्तिष्ठ ३३।
 हाउहो हायि इत्यादि सामं॥ इदं विष्णा अहो हायि। विमित्। ते वा ३ यि। स्तो परिचा।

अतोयि विमित्रे। इदं विष्णुर्विचक्रमेत्यादि सच द। सहस्र शीर्षा सच ५। एवं तर्पणं
 परिसमाप्य। कृतमेतद्विष्णुतर्पणं श्रीविष्णोः प्रसादात्परिपूर्णमस्तु। वैश्विदिदं
 विष्णुतर्पणं आह समाप्त्यनंतरं कुर्वेदिति॥ ततो दक्षिणसंवल्यः। अमीषां आह
 नीक्षत प्रतिष्ठासि ध्येयं दास्यमानी दक्षिणं अनिर्दिष्ट गोत्रेभ्य इत्यादि। दातारो
 नो। अथ ह० तिथौ। अपसव्यं अनिर्दिष्ट गोत्राणां अनिर्दिष्टापेक्षकानां आह एको
 द्विष्टविधिनाक्षतस्य विधेयं न्यूनमतिरित्तंत सर्वं श्रीविष्णोः प्रसादात्परिपूर्णमस्तु।
 यत्कृतं न विसर्जनमंत्रः। आमावाजस्य। सव्यं। आचमनं। आयुः प्र
 जी० का ३५ या। यस्य स्मृत्या०। ॥ इति निर्णयः क आह प्रयोगो द्वितीयः॥ ॥ ॥
 अथैवंपिंड आह॥ तच्च कान्तिं कसुत्तु चतुर्दश्यां समाचारात्तिरुपिंडेन कुर्वेति।
 एतस्यापि एको द्विष्टधर्मस्तत्वा न्मध्याह्ननाहः॥ एवमेव ब्राह्मणश्रुत्वा॥ नया
 सौगत्या स्नात्वा संधातर्पणादिविधाय आह मारभेत्॥ अपसव्येन दक्षिणामु

स्वेन सर्वं । तिस्रोऽनादाय अक्रोधनेः । अनिर्दिष्टगोत्राः अनिर्दिष्टापेक्षकाः एतद्वः राघ
 मित्यादि । सर्व्यं आचमनं । भर्तुवः स्वसमाध्वं । आचमनं । प्राणायामः । गायत्री गायत्री
 च । अपसर्व्यं । प्रसादं धत्वा । एवंपिंजरादं । अग्निश्वात्ता । आहुभूमौ । सप्तव्याधा ।
 अपवित्रः । दशगायत्री । एतन्विदं । अपसर्व्यं । पृथिव्या । सर्व्यं । भवती । एवंपिंज
 रादो । देशः । अद्येत्यादिति ध्यो । अपसर्व्यं । अनिर्दिष्टगोत्राणां अनिर्दिष्टापेक्षका
 नां दुर्गतिगतानामुद्धरणार्थं एवोद्धृष्टविधिना एवंपिंजरादमहं वारिष्ये । अनिर्दि
 ष्टगोत्रेभ्यः अनिर्दिष्टापेक्षकेभ्य इदमाचमनं स्वधा । हस्तः । नावाहनं । एवमर्घपात्रे ।
 पवित्रमेव तैत्तुरूपं । शन्तोदेवी । तिस्रोऽसि । इदमर्चनं । अर्घपात्रस्यार्चनविधेः
 परिश्रुतं । स्वधा च्यो । अनिर्दिष्टगोत्रेभ्यो । यादिव्या । अनिर्दिष्टगोत्राः अनिर्दिष्टा
 पेक्षकाः एतद्वोध्यं येनात्र त्वोत्तु इत्यादि ॥ पवित्रमर्घपात्रे निधाय । अर्चनं कृत्वा म
 नस्यं कुर्यात् । यथादत्तं गंधाद्यर्चनं अनिर्दिष्टगोत्रेभ्यः अनिर्दिष्टापेक्षकेभ्यो य

४
 या ॥ अत्र गंध ॥ इदं वो ॥ अस्यास्य ह स्या च न ॥ आचमनं ॥ जो जनसं कल्प ॥ सत्यं त्वर्त्तेन ॥
 पृथ्वीते ॥ इदं विष्णु ॥ इदं मन्त्रादि ॥ जो जन अनिर्दिष्ट गोत्रेभ्य इत्यादि ॥ प्राग्बत गा
 यत्री ॥ मधुवाता ॥ विविरः ॥ इदं स्तरुणं ॥ रेखा ॥ एतपितर इत्यादिना आवाहनं ॥ अवनेष्ट
 ने ॥ अनिर्दिष्ट गोत्राः ॥ अनिर्दिष्टा पेक्षकाः ॥ अवने निगद्यं ये चात्र त्वो नु इत्यादि ॥ ततस्ति
 लपिंड मादाय ॥ इमं तिल मयं पिंडं मधु सर्पि समन्वितं ॥ इदं मितस्मै ॥ प्रेताय यः पीडां
 कुरुते मम ॥ अनिर्दिष्ट गोत्राः ॥ अनिर्दिष्टा पेक्षकाः ॥ एष वः पिंडो ये चात्र वो नु ॥
 प्रत्यवने जनं ॥ अत्र पितरो ॥ सूत्रदानं ॥ इदं मन्त्र ॥ चंदनं च पुष्पं ॥ धूप दीपौ ॥ नैवे
 द्यं ॥ इदं नैवेद्यं अनिर्दिष्टं गोत्रेभ्य इत्यादि ॥ पिंडं स्या च न विधेः ॥ अनेन पिंडं दत्तेन अ
 निर्दिष्टं गोत्रेभ्य इत्यादि ॥ पिंडं स्या च न विधेः ॥ अनेन पिंडं दत्तेन अनिर्दिष्ट गोत्रा
 णां ॥ अनिर्दिष्टा पेक्षकाणां मन्त्रात् तत्तिरस्तु ॥ गयार्थं पिंडं दत्तेन ॥ स्वर्गं वासोस्तु ॥
 आचमनं ॥ सुसंश्रुतं तस्मिन्त्यादि ॥ अपसर्गं ॥ अनिर्दिष्ट गोत्राणां अनिर्दिष्टा पेक्ष

कानां दत्तं ग्राहं वोपतिष्ठती । पवित्रीपिंजोपरि निधाय सर्ववत् सर्ववत् सर्ववत् विस्तृत
 पत्नी । अस्य ग्राहस्य कृतप्रतिष्ठा स्तिथ्यर्थं दास्यमानां दक्षिणां प्रतिदिष्टं न्यः स्व
 धा । दाता रो० । अद्य पूर्वो० तिष्ठो० प्रतिदिष्टं सकानां तस्यार्थं कृतस्य ग्राहविधेयम्
 नमतिरिक्तं तसर्वं विज्ञोः प्रसादात्परिपूर्णं सत् । वेदशास्त्रोक्तं० यत्कृतं० । आ
 मावाजस्य० । आचमनं० । का ५५ या । यस्य स्मृत्या० । छा० २ । त्येवपिंजो ग्राह प्रयोगः॥
 समाप्तः॥ सर्ववत् १०४ शके १६०९ = अधिकश्चित्तदक्ष १२ चंदे लि० दक्षजीवने ॥ शुभं॥